

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl senátem ve složení z předsedy senátu JUDr. Petra Blažka, Ph.D. a přísedících Ing. Mgr. et Mgr. Marka Jana-Alexandra Vavříčky a Ing. Bc. Lindy Vojkůvkové v hlavním líčení konaném dne 26. dubna 2023 v Praze

takto:

Obžalovaný

„**Jméno**“, „**Příjmení**“, nar. xxx v xxx, bytem xxx

se podle § 226 písm. b) tr. řádu
zprošťuje obžaloby

Vrchního státního zastupitelství v Praze sp. zn. VZV 32/2019 ze dne 28.4.2022, která mu kladla za vinu, že

jako příslušník Úřadu pro zahraniční styky a informace (dále též „ÚZSI“), se sídlem Praha 8, Střelnická 10, organizačně zařazený na základě Nařízení č. 12 ředitele Úřadu pro zahraniční styky a informace ze dne 31.3.2006, kterým se vydává organizační řád Úřadu pro zahraniční styky a informace, jako xxx, v rozporu se základními povinnostmi příslušníka bezpečnostního sboru, zejména ustanoveními § 45 odst. 1 písm. a), b) ve spojení s § 46 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, tedy dodržovat služební kázeň spočívající v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů, a zdržet se jednání, které může vést ke střetu zájmu služby se zájmy osobními a ohrozit důvěru v nestranný výkon služby, zejména nezneužívat ve prospěch vlastní nebo v prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby, v úmyslu získat ke škodě ÚZSI částku 190.000.000 Kč (sto devadesát milionů korun českých), a tedy opatřit tímto způsobem z pozice xxx ÚZSI sobě a případně dalším nezjištěným osobám

neoprávněný prospěch odpovídající této částce, a vzhledem k tomu, že neměl možnost si takto velkou částku přisvojit, když výdaje nad stanovenou částku schvaluje ředitel úřadu, využil důvěry, již v něj ředitel ÚZSI měl, a zároveň spolehlivých informací, jimiž z pozice xxx a zároveň statutárního zástupce ředitele ÚZSI disponoval, konkrétně informací týkajících se situace ohledně českého občana, který byl od prosince 2015 zadržován v jedné z afrických zemí pro údajnou protistátní činnost, kdy z těchto informací vyplývalo, že český občan bude odsouzen a následně omilostněn tamním prezidentem a propuštěn na svobodu v očekávání zlepšení bilaterálních vztahů, přičemž tato varianta byla zmíněna jako nejvhodnější již při jeho setkání s ředitelem tamější tajné služby, které proběhlo v rámci služební cesty ve dnech 21.2.-24.2.2016, v následujících měsících pak byl opakovaně informován prostřednictvím zpravodajských relací příslušníků ÚZSI, že český občan bude s největší pravděpodobností opravdu odsouzen a následně omilostněn, přičemž je očekáváno pouze vstřícné politické gesto ze strany české vlády, a byl rovněž informován o tom, že je vyloučeno, že by se v dané věci byla ochotna jakkoliv angažovat jedna ze sousedních afrických zemí a následně v prosinci 2016 pak bylo potvrzeno, že udělení milosti je opravdu přislíbeno a čeká se jen na odsouzení, k němuž by mělo dojít během měsíce, během prosince 2016, tedy v době, kdy bylo propuštění téměř jisté, nepravdivě informoval ředitele ÚZSI o tom, že existuje možnost zajistit propuštění českého občana prostřednictvím intervence jedné ze sousedních afrických zemí výměnou za dodávku technického zařízení v hodnotě 190.000.000 Kč s tím, že platba proběhne v hotovosti a že vše je projednáno s ministrem vnitra, poté nechal v sídle ÚZSI dne 11.1.2017 založit svazek s krycím názvem Xxx, jehož vedením pověřil příslušníka ÚZSI číslo xxx, kdy předmětem operace mělo být poskytnutí tzv. humanitární pomoci jedné ze sousedních afrických zemí spočívající v dodávce technického zařízení v hodnotě 190.000.000 Kč v rámci boje proti terorismu, ředitel ÚZSI provedení operace a založení svazku na základě sdělených nepravdivých informací ze strany „Příjmení“. schválil a „Příjmení“. pak krycí operaci fakticky sám řídil, když podřízeného příslušníka ÚZSI číslo xxx přímo úkoloval a tento postupoval jen na základě jeho pokynů, na základě jeho pokynu rovněž vyzvedl v pokladně ÚZSI ve dnech 15.2.2017, 21.2.2017 a 28.2.2017 částky po 50.000.000 Kč a dne 2.3. 2017 částku 40.000.000 Kč, když vyplacení těchto částek bylo schváleno ředitelem ÚZSI na základě předchozích nepravdivých informací ze strany „Příjmení“. tyto částky v hotovosti pak v uvedených dnech příslušník ÚZSI číslo xxx vždy neformálně předal „Příjmení“. v sídle jedné z bank v Praze, přičemž ve skutečnosti nedošlo ani k nákupu technického zařízení ze strany ÚZSI a jeho předání, jak je uváděno ve svazku Xxx, ani k předání částky 190.000.000 Kč jedné ze sousedních afrických zemí, jak tvrdil „Jméno“, „Příjmení“, ale jednalo se pouze o krycí legendy, které měly jak u ředitele ÚZSI, tak podřízeného příslušníka číslo xxx pověřeného vedením svazku, tak případně pro budoucí kontrolu, vzbudit zdání legality vynaložení částky 190.000.000 Kč z prostředků ÚZSI, kterou si však „Jméno“, „Příjmení“ ponechal a dále s ní naložil nezjištěným způsobem, čímž ke škodě České republiky, zastoupené Úřadem pro zahraniční styky a informace získal pro sebe a případně další nezjištěné osoby neoprávněný prospěch ve výši 190.000.000 Kč;

čímž měl spáchat zvláště závažné zločiny podvodu dle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku a zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku;

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená Česká republika, zastoupená Ministerstvem vnitra ČR, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, **odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.**

O d ů v o d n ě n í :

Shodu s prvopisem potvrzuje L. J.

1. Toto odůvodnění výše uvedeného rozsudku je pojato s ohledem na skutečnost, že trestní řízení ve věci sp. zn. 57 T 3/2021 bylo a je před Městským soudem v Praze z níže uvedených důvodů vedeno s výjimkou přednesu obžaloby, úkonů adhezního řízení a vyhlášení rozsudku v utajovaném režimu s vyloučením veřejnosti, jen velmi stručně s tím, že soud ohledně bližšího odůvodnění rozsudku odkazuje strany na písemné vyhotovení jeho odůvodnění založené v neveřejné části spisu.
2. Pokud jde o dosavadní procesní **průběh řízení před soudem** vedeného proti obž. „Jméno“, „Příjmení“ pod sp. zn. 57 T 3/2021 lze konstatovat následující. Dne 18.5.2021 byla Městskému soudu v Praze doručena obžaloba státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze na obž. „Jméno“, „Příjmení“, a to pro spáchání jednak zvlášť závažného zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku a jednak zvlášť závažného zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku, jichž se měl výše obžalovaný dopustit jednáním blíže popsáním ve výroku předmětné obžaloby. Zvláštností podané obžaloby a části vyšetřovacího spisu byla skutečnost, že jak samotná obžaloba, tak značná část vyšetřovacího spisu byly vedeny ve stupni utajení „Důvěrné“ ve smyslu ust. § 4 písm. c) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, v platném znění způsobilosti (dále jen zák. „o ochraně utajovaných informací“). Po prostudování spisového materiálu nařídil předseda předběžné projednání obžaloby, v jehož rámci Městský soud v Praze rozhodl svým usnesením sp. zn. 57 T 3/2021 z 18.8.2021 o tom, že se trestní věci dle § 188 odst. 1 písm. e) tr. řádu vrací státnímu zástupci k došetření mj. s tím, aby obžalobu upravil do podoby neutajovaného podání tak, aby s ní bylo možno v soudním řízení procesně nakládat způsobem stanoveným v tr. řádu. Následně byly ze strany Vrchního státního zastupitelství v Praze dne 29.4.2022 podány dvě verze obžaloby, jedna, obsahující výrok a velmi stručné odůvodnění v rámci veřejné části spisu a druhá pak, již blíže odůvodněná, v utajované části spisu. Posléze v rámci prvního dne hlavního líčení, jež se odehrálo 7.11.2022, poté co byla státním zástupcem VSZ v Praze přednesena obžaloba a poté co se poškozená Česká republika zast. Ministerstvem vnitra ČR, prostřednictvím Úřadu pro zahraniční styky a informace (dále též „ÚZSI“) připojila se svým nárokem na náhradu škody, soud dle § 200 odst. 3 tr. řádu rozhodl, že zahájené hlavní líčení bude s výjimkou vyhlášení rozsudku, nadále konáno s vyloučením veřejnosti v režimu zák. o ochraně utajovaných informací, jelikož obsahem spisu jakož i svědeckých výpovědí jsou skutečnosti utajované podle tohoto zákona, ve valné většině v režimu „Důvěrné“. V mezidobí od konání prvního termínu hlavního líčení proběhlo několik dalších termínů hlavního líčení s vyloučením veřejnosti, konečně při hlavním líčení konaném dne 26.4.2023, již s připuštěním veřejnosti, došlo k vyhlášení předmětného rozsudku.
3. V předmětné trestní věci byl jednak řádně **vyslechnut obžalovaný, jakož i svědci** uvedení ve sv. I neveřejné části spisu, původně označené jako sv. D2-10/2020, na č.l. 68-73, 74-79, 242-244, 245-247, 259-262, 264-266, 268-271, 273-275, 307-310, 312-314, 325-327, jakož i další v průběhu řízení před soudem navržení svědci s tím, že obsah výpovědí obžalovaného jakož i totožnost a obsah výpovědí vyslechnutých svědků jsou s ohledem na skutečnost, že vypovídali v režimu „Důvěrné“ zákona o ochraně utajovaných informací, blíže popsány jen v neveřejné části spisu, obdobně jako označení a obsah provedených listinných důkazů založených v neveřejné části spisu ve sv. I-II. Za souhlasu stran ve smyslu § 211 odst. 6 tr. řádu byly v rámci hlavního líčení přečteny výpovědi několika osob (č.l. 297-299, 347-348, 370-372, 376-379) vyslechnutých v přípravném řízení na úřední záznamy o podaném vysvětlení.
4. Pokud jde o **listinné důkazy** z veřejné části spisu, byl v rámci hlavního líčení jakožto důkaz za souhlasu stran čten znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat Kriminalistického ústavu PČR z 2.12.2019 včetně dodatku k tomuto posudku, z něhož mj. vyplývá, že zpracovatelé zkoumali zařízení a nosiče dat zajištěné v rámci domovních prohlídek na adresách xxx xxx a xxx, z těchto extrahovali data, tato poté zadokumentovali, přičemž jejich Shodu s prvopisem potvrzuje L. J.

následným vyhodnocením ze strany policejního orgánu, resp. státního zastupitelství bylo zjištěno, že neobsahují údaje relevantní pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného.

5. Dále byly v rámci hlavního líčení dle § 213 odst. 1 tr. řádu předloženy listinné důkazy vztahující se k osobním a majetkovým poměrům obžalovaného jako výpisy z bankovních účtů obžalovaného (č.l. 64-65, 67-72, 74-90), daňová přiznání podaná obžalovaným (č.l. 136-269) a další, přičemž tyto z hlediska prokázání viny či nevinu obžalovaného nepřinesly žádné nové poznatky. Jejich obsah by mohl mít vliv na příp. výrok o trestu, či adhezní výrok ukládající obžalovanému povinnost nahradit vzniklou škodu, za situace, kdy však soud rozhodl, jak uvedeno výše, k jejich obsahu nepřihlížel.
6. Po takto provedeném dokazování, kdy soud **hodnotil důkazy** jednotlivě i v jejich souhrnu a vzájemných souvislostech ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k závěru, že **vina obžalovaného nebyla v hlavním líčení nade vši rozumnou pochybnost prokázána**. Jednotlivé důvody, proč má soud za to, že vina obžalovaného nebyla v dostatečné míře prokázána, jsou blíže rozvedeny v nevěřejné části odůvodnění rozsudku, na tomto místě je na ně poukázáno jen stručně, v obecné rovině.
7. Jak uvedené výše je **obžalovanému je kladeno za vinu**, že svým jednáním naplnil skutkové podstaty zločinů podvodu dle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku a zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku, a to způsobem blíže popsáním ve výroku rozsudku. Obžalovaný svoji vinu odmítá.
8. Co se týče **zákonného vymezení skutkové podstaty** trestného činu podvodu ve smyslu § 209 tr. zákoníku zdejší soud s odkazem na znění předmětného ustanovení tr. zákoníku i na ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu připomíná, že k naplnění skutkové podstaty trestného činu podvodu dle § 209 tr. zákoníku je mj. zapotřebí obviněnému prokázat, že svým jednáním uvedl poškozeného v omyl, využil jeho omylu, příp. mu zamlčel podstatné skutečnosti, v důsledku čehož poškozený učinil majetkovou dispozici, na základě které se obviněný, příp. jiná osoba obohatili a poškozenému současně vznikla majetková škoda. Naplnění skutkové podstaty podvodu přitom vyžaduje úmyslné zavinění, minimálně ve formě nepřímého úmyslu. Pokud jde o naplnění zákonného znaku podvodu ve smyslu obohacení jiného NS dodává, že je „podstatné, zda pachatel obohatil sebe nebo někoho jiného, nikoliv konkrétní zjištění, kdo byl takto obohacen“ (viz usnesení NS sp. zn. 8 Tdo 181/2018 z 25.7.2018). Pokud jde o skutkovou podstatu trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 tr. zákoníku soud uvádí, že k jejímu naplnění je mj. zapotřebí obžalovanému, který je úřední osobou, prokázat, že zneužil své pravomoci buď výkonem své pravomoci způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, překročením své pravomoci nebo nesplněním povinnosti vyplývající z jeho pravomoci. Podle § 127 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku je úřední osobou příslušník ozbrojených sil nebo bezpečnostního sboru, či strážník obecní policie, kdy bezpečnostními sbory se mj. rozumí ÚZSI. Ustálená judikatura Nejvyššího soudu pak ve vztahu ke skutkové podstatě trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby uvádí, že tohoto se se dopustí úřední osoba, která v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu. Z hlediska zavinění musí úmysl pachatele tedy kromě jednání zahrnovat i úmysl způsobit někomu škodu nebo jinou závažnou újmu nebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch.
9. Z hlediska **skutkového i právního hodnocení trestní odpovědnosti obžalovaného** soud v první řadě připomíná, že každý trestný čin má celkem pět obligatorních znaků skutkové podstaty, a to objekt, subjekt, objektivní a subjektivní stránku a protiprávnost. Objekt a subjekt trestných činů by bylo možné v konkrétním případě považovat za naplněné, kdy tyto ostatně ani nebyly předmětem námitek obhajoby např. ve smyslu námítky nepřičetnosti obžalovaného v době skutku, která by jeho trestní odpovědnost vylučovala. V případě objektivní stránky trestného činu podvodu by sice Shodu s prvopisem potvrzuje L. J.

bylo možné mít některé její složky, např. v popisu skutku zmíněné majetkové dispozice ze strany ředitele ÚZSI za prokázané, nicméně vylákání prostředků ze strany obž. „Příjmení“. na ředitele ÚZSI ve smyslu jeho uvedení v omyl za účelem vlastního, resp. jiné osoby obohacení, soud za prokázano bez dalších pochyb nemá. Obdobně by bylo možné mít za prokázano, že obžalovaný mohl svým počínáním naplnit některý ze znaků objektivní stránky ve smyslu trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby, když se zřejmě ne vždy držel plnění svých povinností dle příslušných ustanovení zák. č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, čímž mohl zavdat podezření ze spáchání možného kárného provinění, či případného nedbalostního deliktu, nicméně naplnění zásadního znaku objektivní stránky trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 tr. zákoníku, totiž skutečnosti, že tak činil s cílem opatřit sobě, či jinému neoprávněný prospěch, soud za prokázano bez dalších pochyb též nemá. Obdobně soud nemá za prokázanou, natož pak bez dalších pochyb, u obou stíhaných trestných činů naplnění jejich subjektivní stránky. V neposlední řadě není důkazně vyloučeno, že by jednání obž. „Příjmení“. bylo možné podřadit pod některou z okolností vylučující protiprávnost, jako např. přípustné riziko, kdy v takovémto případě by bylo možné mít kritéria proporcionality a subsidiarity za naplněné.

10. S ohledem na dosud uvedené, kdy by sice bylo možné nahlížet na část jednání obžalovaného jako na prokázanou, resp. na některé ze znaků stíhaných skutkových podstat za naplněné, kdy však soud naplnění dalších částí objektivní stránky stíhaných trestných činů, jakož i jejich subjektivní stránku za prokázané nemá, bylo na místě **postupovat v duchu zásady in dubio pro reo**, tedy v případě pochybností ve prospěch pachatele. Soud na tomto místě připomíná, že tato zásada neznamená nutnost stoprocentního prokázání sebemenších detailů jednání obžalovaného, znamená však že musí být na základě provedených důkazů jednoznačně vyloučeno, že se věci mohly odehrát tak, jak je v rámci své obhajoby líčí obžalovaný. Přetrvávají-li i po provedeném dokazování důvodné pochyby o tom, že se skutek, tak je popsán v podané obžalobě, stal, že tento je trestným činem, a že se ho dopustil právě obžalovaný, nezbývá nežli se ve smyslu výše uvedené zásady přiklonit na stranu obžalovaného a rozhodnout v jeho prospěch. Na základě shora uvedeného tak **soud podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil obž. „Příjmení“. obžaloby** Vrchního státního zastupitelství v Praze sp. zn. VZV 32/2019 ze dne 28.4.2022, neboť **má za to, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.**
11. Ohledně **nároku poškozené na náhradu škody**, odkázal soud poškozenou Českou republiku v intencích ust. § 229 odst. 3 tr. řádu **na řízení ve věcech občanskoprávních**, kdy s ohledem na skutečnost, že obž. „Příjmení“. zprostil obžaloby, ani jinak rozhodnout nemohl.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat **do 8 /osmi/ dnů** od doručení jeho písemného vyhotovení **odvolání** k Vrchnímu soudu v Praze, a to prostřednictvím zdejšího soudu. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, proti kterému výroku směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Odvolání může podat státní zástupce; obžalovaný; poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody či proto, že takový výrok nebyl učiněn; dále osoby oprávněné podat odvolání ve prospěch obžalovaného podle § 247 odst. 2 trestního řádu, tj. příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh, přičemž státní zástupce do všech výroků a poškozený ohledně výroku o náhradě škody mohou podat odvolání též v neprospěch obžalovaného. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává ve prospěch nebo v neprospěch

Shodu s prvopisem potvrzuje L. J.

obžalovaného. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. Odvolání lze opřít i o nové skutečnosti a důkazy. Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal. Podle § 125 odst. 4 tr. řádu má poškozený možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody či nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem dle zák. č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení. Podle § 228 odst. 4 tr. řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost podává poškozený k soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni.

Praha 26. dubna 2023

JUDr. Petr Blažek, Ph.D. v. r. předseda
senátu